

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-720-71(24)/17/18(AK/KK)

Warszawa, 2 lipca 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/38/2018

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa spodni dresowych „Mouse in a house”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie jako bezprzedmiotowe w całości.

Uzasadnienie

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził 10 sierpnia 2017 r. kontrolę przedsiębiorcy prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą w Szczecinie. W związku z ustaleniami poczynionymi w toku tej kontroli, pismem z 19 września 2017 r. przekazano Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący spodni dresowych „Mouse in a house”.

Spodnie dresowe „Mouse in a house” to spodnie wykonane z dzianiny koloru szarego, z dwoma naszytymi kieszeniami z przodu i z dwoma małymi kieszonkami z tyłu. W pasie spodnie wykończone zostały ściągaczem, do którego wciągnięto gumę i sznurek ściągający. Powyżej przedniej prawej kieszeni wszyto dwie ozdobne pętle i sznurek. Na wszywkach znajdujących się wewnątrz spodni umieszczono następujące informacje: „Mouse in A house,

size 4, 116-122cm, 90 % cotton, 10 % poliester”, przepis konserwacji podany w formie pięciu piktoqramów oraz „Made in UE”.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Grewling, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą . w Szczecinie, zwaną dalej „kontrolowanym”, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali w/w spodnie ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych produktu, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili występowanie w pasie spodni sznurka ściąającego, którego wolne końce nie zostały zabezpieczone przed strzępieniem, a końce sznurków mierzone w naturalnym stanie relaksacji posiadały długość odpowiednio: 24 cm i 26 cm (w przypadku pierwszego z ocenianych egzemplarzy produktu) oraz 25,5 cm i 23,5 cm – (w przypadku drugiego z ocenianych egzemplarzy produktu). Powyższe nieprawidłowości naruszają wymagania określone w pkt 3.1.1 normy, stosownie do którego wolne końce sznurków ściąających, sznurów funkcyjnych i pasków wiązanych lub szarf nie powinny mieć supłów ani trójwymiarowych ozdób i powinny być zabezpieczone przed strzępieniem, na przykład przez zgrzanie termiczne lub zaryglowanie; końce mogą być podwójne lub zawinięte, pod warunkiem, że nie będą stwarzały ryzyka zaczepienia oraz w pkt 3.4.1 normy, zgodnie z którym odzież noszona od pasa w dół bez ramiączek, szelek i rękawów – w tym spodnie – nie powinna posiadać sznurów ściąających o swobodnych końcach dłuższych niż 20 cm każdy, gdy odzież jest w naturalnym stanie relaksacji.

Niewłaściwe zastosowanie sznurków ściąających w odzieży przeznaczonej dla dzieci, w określonych warunkach może stanowić zagrożenie dla ich zdrowia lub życia. Podczas typowego zachowania i aktywności dziecka w czasie zabawy np. na zjeżdźalni, huśtawce czy w czasie jazdy rowerem, może nastąpić zaciągnięcie lub owinięcie się sznurka o wystające elementy w/w sprzętów, co może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, prowadzących do obrażeń ciała dzieci.

W toku kontroli, na podstawie przedłożonej przez kontrolowanego faktury, ustalono, że produkt został udostępniony kontrolowanemu przez Mouse in A house Sp. z o.o., która wprowadza na rynek produkty pod własną marką. W związku z powyższym, Prezes UOKiK

uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Pismem z 11 października 2017 r., zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, poinformował przedsiębiorcę Mouse in A house spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kielcach (dalej jako: „strona postępowania”, „Strona”) o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa spodni dresowych „Mouse in a house”. Jednocześnie, w drodze postanowienia z 13 października 2017 r., wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ten produkt. Prezes UOKiK wyjaśnił, że niezbędne jest podjęcie działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów wprowadzonych na rynek i wskazał, na czym powinny polegać działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Prezes UOKiK wyjaśnił, że w przypadku, gdyby strona postępowania uznała działania naprawcze za nieopłacalne lub zbyt uciążliwe do przeprowadzenia, może przekazać dowody zniszczenia kwestionowanych spodni. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie spodniami, przekazanie listy dystrybutorów wraz ze wskazaniem liczby produktów sprzedanych każdemu z nich oraz informacji o ewentualnych skargach lub reklamacjach. Jednocześnie, Prezes UOKiK poinformował Stronę, że w przypadku uznania w toku postępowania, że spodnie dresowe nie są bezpieczne w rozumieniu ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, może nałożyć na przedsiębiorcę odpowiedzialnego za ich bezpieczeństwo środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł.

W związku z tym, że strona postępowania nie udzieliła odpowiedzi na powyższe pismo, Prezes UOKiK zwrócił się do Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli w jej siedzibie. Wyniki tej kontroli zostały przekazane organowi nadzoru pismem z 17 stycznia 2018 r.

W toku kontroli inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, strona postępowania oświadczyła, że w okresie luty-marzec 2015 r. wyprodukowano 20 par spodni, które zostały sprzedane trzem kontrahentom. Strona postępowania wyjaśniła, że obecnie nie posiada kwestionowanych produktów na stanie i nie będzie w przyszłości produkowała spodni w formie zakwestionowanej przez Inspekcję Handlową. Jednocześnie zadeklarowała, że po zwolnieniu próbki rozjemczej zabezpieczonej w toku kontroli w sklepie dokona poprawek krawieckich, które wyeliminują

nieprawidłowości stwierdzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Strona oświadczyła, że nie otrzymała skarg ani reklamacji dotyczących spodni będących przedmiotem postępowania. Jednocześnie, strona postępowania wyjaśniła, że „firma *Mouse in A house* istnieje od marca 2016 r. Wcześniej funkcjonowała pod firmą „...”, która była jedynym dystrybutorem marki *Mouse in A house*. Po rozstaniu się z „...”, *Mouse in A house* odkupiło od firmy towar znajdujący się w jej posiadaniu”. Jednocześnie Strona oświadczyła, że nie ma dostępu do faktur sprzedaży spodni za okres sprzed marca 2016 r. Ponadto, Strona poinformowała inspektorów, że dwóch z trzech kontrahentów, którzy zakupili kwestionowane spodnie, nie posiada produktów na stanie (jeden z nich nie prowadzi już działalności gospodarczej, a drugi – pomimo wielokrotnych prób nawiązania kontaktu, nie udzielił pisemnej odpowiedzi na pytanie o liczbę posiadanych spodni, jednak z rozmowy telefonicznej wynika, że nie posiada tych produktów na stanie).

W związku z tym, że z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej wynikało, że jeden z w/w dystrybutorów, wbrew twierdzeniom Strony, prowadzi działalność gospodarczą, pismami z 8 lutego 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do dwóch kontrahentów strony postępowania z prośbą o informację, czy posiadają spodnie dresowe „*Mouse in a house*”.

Pismo skierowane do przedsiębiorcy „...” wróciło do UOKiK z adnotacją „ZWROT Nie podjęto w terminie”, natomiast przedsiębiorca „...”

pismem z 16 lutego 2018 r. oświadczył, że sklep, w którym handlował został zamknięty i nie posiada na stanie produktów będących przedmiotem postępowania. Jednocześnie, „...” załączył do pisma faktury „*zakupowe od MOUSE IN A HOUSE z pierwszej połowy 2015 r.*”. Wszystkie faktury zostały wystawione przez przedsiębiorcę

Pismem z 8 lutego 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się również do strony postępowania z prośbą o przekazanie dowodu na poinformowanie dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez spodnie dresowe i konieczności ich zwrotu, a także informację, na jakiej podstawie ustaliła, że jeden z kontrahentów nie prowadzi działalności gospodarczej, skoro status jego działalności w ewidencji jest określony jako aktywny. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że zaakceptował sposób poprawienia spodni, który przedstawiła inspektorom Inspekcji Handlowej w toku kontroli w jej siedzibie. Jednocześnie, wobec oświadczeń złożonych przez stronę postępowania dotyczących okresu, w którym spodnie zostały wprowadzone na rynek (luty - marzec 2015 r.), Prezes UOKiK wezwał stronę do wyjaśnienia, dlaczego w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej w sklepie

6 ..łaścicielka sklepu, jako dowód zakupu tych produktów, przedstawiła fakturę z 2017 r.

9 kwietnia 2018 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania, w którym oświadczyła, że z kontrahentami kontaktowała się telefonicznie i mailowo, a w trakcie rozmów uzyskała informację, że nie posiadają na stanie kwestionowanych spodni. Jednocześnie wyjaśniła, że faktura przedstawiona inspektorom Inspekcji Handlowej w toku kontroli w sklepie ..to dowód zakupu spodni dresowych „Mouse in a house”, dotyczyła innego modelu spodni, wprowadzonego na rynek w 2017 r. i nie wie, dlaczego kontrolowana wskazała ją jako dokument potwierdzający zakup spodni będących przedmiotem postępowania.

Pismem z 10 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do niezwłocznego podjęcia działań naprawczych w stosunku do dwóch par spodni dresowych, które zostaną zwolnione spod zabezpieczenia przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i przekazania dowodów tych działań.

23 maja 2018 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania, w którym zadeklarowała, że spodnie dresowe stanowiące próbkę rozjemczą zostały poprawione, na dowód czego przedstawiła zdjęcia produktu.

Pismem z 29 maja 2018 r. organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie, kto był wytwórcą kwestionowanych spodni i czy wszystkie 20 par wprowadziła na rynek przedsiębiorca ..prowadząca działalność gospodarczą pod firmą .., a jeżeli wśród odkupionego od niej przez stronę postępowania towaru były kwestionowane spodnie, zwrócił się o przekazanie faktury zakupu tych produktów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem, które wpłynęło do UOKiK 13 czerwca 2018 r., strona postępowania oświadczyła, że spodnie dresowe zostały wprowadzone na rynek w okresie luty-marzec 2015 r. i w tym czasie marka Mouse in A house działała pod firmą .. Przed marcem 2016 r., kiedy powstała spółka Mouse in A house, produkty marki były wprowadzane na rynek z metką zawierającą nazwę marki, ale pod nazwą firmy .. Jednocześnie, strona postępowania zadeklarowała, że .. nie ma już nic wspólnego z marką Mouse in A house i nie jest w stanie podjąć jakichkolwiek działań naprawczych wobec kwestionowanych produktów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa spodni dresowych „Mouse in a house” były ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej, którzy w wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej uznali, że w/w spodnie nie spełniają wymagań bezpieczeństwa i stwarzają zagrożenie dla zdrowia i życia dzieci.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego. Z uwagi na fakt, że w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej kontrolowany przedsiębiorca oświadczył, że kwestionowane spodnie dresowe zakupił od przedsiębiorcy Mouse in A house Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach (na dowód czego przedstawił fakturę zakupu), a produkt zaopatrzony był w materiałowe metki oraz wszywki z napisem „Mouse in A house”, niniejsze postępowanie zostało wszczęte wobec Mouse in A house Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach.

W toku przeprowadzonej po wszczęciu postępowania kontroli mającej miejsce w siedzibie Mouse in A house Sp. z o.o., inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że spółka Mouse in A house Sp. z o.o. powstała w marcu 2016 r. Kolejnym z ustaleń kontroli był fakt, że kwestionowane spodnie zostały wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę , prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą która do marca 2016 r. była wyłącznym dystrybutorem marki Mouse in A house w okresie od lutego do marca 2015 r., tj. jeszcze przed zawiązaniem spółki Mouse in A house.

Fakt ten wynika z wyjaśnień Strony z dnia 19 grudnia 2017 r. i jest spójny z wyjaśnieniami złożonymi przez prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ,

Zgodnie z art. 21 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stroną postępowania jest producent lub dystrybutor, wobec którego postępowanie zostało wszczęte, w szczególności przedsiębiorca odpowiedzialny za pierwszy etap dystrybucji na polskim rynku.

Dokonując analizy dokonanych przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustaleń faktycznych, mając na uwadze art. 21 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK dokonał rewizji akt sprawy oraz doszedł do wniosku, że ustalenia oparte na analizie akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej są nieprawidłowe, ze względu na przedstawienie przez kontrolowanego niewłaściwych dokumentów w toku kontroli. W oparciu o poczynione w

toku niniejszego postępowania ustalenia, należy stwierdzić, że Strona nie może występować w postępowaniu przed Prezesem UOKiK jako producent kwestionowanego produktu w rozumieniu art. 3 pkt 2 lub jako dystrybutor produktu w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W okresie, w którym kwestionowany produkt został wprowadzony na rynek, Strona nie mogła prowadzić działalności gospodarczej, z uwagi na fakt, że w rzeczonym okresie po prostu nie istniała. Jak wynika z Krajowego Rejestru Sądowego, Strona została wpisana do rejestru dopiero 22 marca 2016 r. Nic nie wskazuje również, aby zachodziło jakiegokolwiek następstwo prawne pomiędzy prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą _____ a Mouse in A house Sp. z o.o.

Jednocześnie odnosząc się do pisma Strony, które wpłynęło do UOKiK 13 czerwca 2018 r., w którym Strona podnosi, iż jedynie Mouse in A house Sp. z o.o. zobowiązuje się do pełnej odpowiedzialności za produkt oraz iż jedynie Strona ma możliwość podjęcia działań naprawczych, należy stwierdzić, że w świetle obowiązujących przepisów nie ma prawnej możliwości umownego przeniesienia odpowiedzialności za bezpieczeństwo produktu pomiędzy przedsiębiorcami. W świetle akt sprawy, odpowiedzialność za egzemplarze kwestionowanych spodni ponosi _____ prowadząca działalność gospodarczą pod firmą _____ jako przedsiębiorca, natomiast za egzemplarze wprowadzone na rynek po zawarciu Mouse in A house Sp. z o.o., odpowiedzialność ponosi Strona jako przedsiębiorca. Uznanie za producenta w świetle ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie wynika z faktu, kto zaprojektował, lecz z faktu spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, a ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., II SA/Łd 416/16). W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że do konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej, o której mowa w art. 1 pkt 1 KPA, należą elementy podmiotowe: adresat sprawy i organ ją rozstrzygający oraz elementy

przedmiotowe: norma prawa materialnego podlegająca indywidualizacji i konkretyzacji w drodze decyzji administracyjnej oraz stan faktyczny, do którego ta norma ma zastosowanie. O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 KPA można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17).

W niniejszej sprawie zaistniała jedna z w/w przesłanek, a mianowicie przesłanka podmiotowa. W toku postępowania okazało się bowiem, że zostało ono wszczęte w stosunku do podmiotu, który w świetle ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie może być stroną postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Zgodnie bowiem z art. 21 powyższej ustawy, stroną postępowania jest producent lub dystrybutor, wobec którego postępowanie zostało wszczęte, w szczególności przedsiębiorca odpowiedzialny za pierwszy etap dystrybucji na polskim rynku. Spółka Mouse in A house Sp. z o.o. nie wprowadziła kwestionowanych spodni na rynek, ani nie uczestniczyła w żadnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, nie może zatem zostać uznana za producenta ani chociażby dystrybutora produktu. W konsekwencji, nie ma podstaw do merytorycznego rozpatrzenia niniejszej sprawy i do nałożenia na Stronę kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, ze względu na fakt, że postępowanie zostało wszczęte w stosunku do podmiotu, który nie może być jego stroną, postępowanie należało umorzyć w całości jako bezprzedmiotowe.

Ze względu na powyższe, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni

od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370, 2451 oraz z 2018 r. poz. 650), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370, 2451 oraz z 2018 r. poz. 650) stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy,

strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka